

TYKS seniorit aalloilla Piknik-risteily 13.9.2016

Ruoka, viini ja hyvä olo

Intiaanikesän syksyisen kauniina tyynenä aamuna kokoontui reilu 80-hengen seniorijoukko ystävineen Viking Linen terminaalissa. Meri oli koko menomatkan peilityni- suorastaan ”pläkä” kuten turkulainen sanoisi.

Ohjelma alkoi M/S Amorellan monipuolisella ja herkullisella aamiaisella. Kahvi ja kuohuviini irrottivat kielenkannat ja viimeisetkin unen rippeet ja kohta pöydistä kuuluikin iloinen puheensorina. Joskus on hyödyllistä istahtaa seuraan, josta ei tunne ketään. Aina kun keskusteleo uusien ihmisten kanssa oppii ja muistaa uusia asioita!

Aamiaisen jälkeen kapusimme kymppikerrokseen ja senioreitten hallituksen varapuheenjohtaja Mirja Hovirinta avasi tuttuun hauskaan tapaansa päivän.

Amorellan ravintolapäällikkö ja pääkokki kertoivat Viking Linen ruoka- ja viinivalinnoista. Uskomaton määrä kaikkea tarvitaan pitämään risteilyväki kylläisinä ja tyytyväisinä. Maitoa kuluu 1000 litraa viikossa ja Laitilasta toimitettavia kananmunia kuormalavallinen. Hienot lihat tuotetaan pääosin Etelä-Amerikasta.

Juomista suosituin on vuodesta toiseen olut, seuraavaksi tulee viinit, joiden kulutus lisääntyi kun buffet ravintolaan asennettiin viinihanat. Kolmanneksi suosituin alkoholijuoma on Irish coffee ja viidenneksi tulee Gin tonic.

Hävikkiäkin tulee ja se menee loppupeleissä ”kalojen ruoaksi”- ei kuitenkaan suoraan! Kehittänyt jätteiden hävittämisteknologia on ekologinen, nämä Itämeren omat risteilyalukset eivät päästä jätteitä suoraan haavoittuvaan Itämereen. Samaa ei voi sanoa kaikista ulkolaisista valtavista risteilyaluksista Helsingin satamassa.

Henkilökuntaa on vähennetty puoleen siitä, mitä ravintolapäällikön 30-vuotisen laivauran aikana oli.

Seuraavaksi työterveyspsykologi Päivi Jalonen piti alustuksen hyvinvoinnin aakkosista. Vaikka aiheen asialista oli varmastikin suurimmalle osalle tuttua asiaa, todettiin, ettei asioiden kertaus ja keskustelu niistä ole turhaa. Pidämme helposti hyvinvointia itsestään selvyytenä siihen asti, kun siihen tulee vajeita. Toimintakyvyn säilyttäminen on arvokas asia ja sitä olisi hyvä ylläpitää ja vaalia. Alustus herätti vilkasta keskustelua ja mielipiteiden vaihtoa.

Sydäntautiyhdistys oli koonnut konferenssitalaan edustavan näyttelyn terveellisistä ja epäterveellisistä ravintovalinnoista. Sokerin määrä tuotteissa oli havainnollistettu sokeripaloilla. Kaima Mirja totesi hauskesti, ettei hän kyllä ole koskaan löytänyt ruokansa joukosta sokeripaloja. Pullollinen Cocaola juomaa sisältää kymmeniä sokeripaloja. Rasvojen sekä suolan määriä ja käyttöä oli havainnollistettu hyvillä esimerkeillä ja tuoteselostuksilla. Tämä samainen näyttely on pysyvästi tutustumista

varten Turun sydäntautiyhdistyksen toimistolla Eerikinkadun ja Käsityöläiskadun kulmatalossa.

Menomatkan loppuhuipennuksena kätilökollega Kaija Kouvo piti puolen tunnin venyttely- ja rentoutus tuokion. Kaija ohjaa senioreitten liikuntajaoston Pilates jumppaa Tyksin Naistenklinikan luentosalin aulassa joka tiistai 16.30-18. Se on saavuttanut suuren suosion, joten ryhmä on lähes joka kerta täynnä. Fyysinen tila asettaa rajoituksensa, mutta Kaijalta voi kysellä paikkoja, koska tilanne elää vuoden mittaan.

Kahdelta vaihdettiin laivaa ja kukaan ei tiettävästi jatkanut matkaa Tukholmaan. Näinkin on joskus päässyt käymään- ilmeisesti ei kuitenkaan tässä piirissä.

Ohjelma M/S Gracella alkoi – yllätys yllätys- kuohuviinitarjoilulla ja pienellä viiniesittelyllä ja –maistiaisilla laivan tax free myymälässä. Tarjoilun jälkeen meille oli varattu aikaa tehdä Private Shopping kierros myymälässä. Tämä taisi olla laivayhtiöltä ovela taktikka, koska harva oli enää tämän jälkeen köyhä saatikka kipeä.

Ja eiku syömään...

Buffet Aurora Grace odotti kannella 10. Ravintolapäällikkö ohjeisti, että ”buffassa” tulee hakea artikkeleita seitsemän kertaa eri lautasille. Pöytäseurueeni totesi, että siinä onkin urakkaa kerrakseen- pääsimme ainoastaan viiteen. Ruokailun aikana keskellä Kihdin selkää laskeutui sumuverho aivan kuin esirippu olisi vedetty alas. Ikkunasta näkyi vain keijuina leijailevia valkoisia sumumuodostelmia. Sumutorvet huusivat onttoa kaikuaan- tunnelma oli lähes kummitusmainen. Syvä luottamus laivan kapteeniin ja komentosillan väkeen sai kuitenkin ihastelemaan ilmiötä. Siinä kesä ja syksy taistelivat olemassolon oikeutuksestaan kylmän ja lämpimän ilmamassan kohdatessa. Ampiaisillakin on loppukesällä ollut kuulema eksistentiaalinen kriisi, koska kuningattaret ovat jättäneet pesän tai kuolleet. Päivi Jalonen totesi, että toivottavasti ei eläkeläisenä tarvitsisi kokea tällaista kriisiä. Yhtä nopeasti kuin laskeutui, niin myös sumuesirippu nousi ja saaret putkahtivat näkyville.

Aterian jälkeen väki hävisi eri puolelle suurta- joidenkin mielestä sokkeloista- laivaa. Kuka karaokeen, kuka kuuntelemaan Seitsemää Seinähullua veljestä, kuka vielä viimeistelemään kesken jääneitä ostoksiaan tai vain ihailemaan uudestaan auenneita saaristomaisemia.

Kiitos Mirja-kaima hienosti organisoidusta matkasta joka oli taas taattua senioreitten laatua!

Teksti **Mirja Huvila**
Kuvat **Mirja Hovirinta**